

Motion till riksdagen 2005/06:Kr343

av Eva Arvidsson m.fl. (s)

Närings- och arbetslivets behov av konst och konstnärers kompetens

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om en ökad samverkan mellan olika politikområden för ökad kunskap om konstens betydelse i arbets- och näringslivet.

Motivering

Företagen arbetar alltmer i kreativa processer och ”konstnärliga verktyg” används för att marknadsföra och utveckla nya produkter.

Bildkonsten är i dag en mycket stor ”kunskapsproducent”. Konsten har alltmer blivit ett forskningsfält men med andra verktyg. Konsten bidrar till att utveckla och medvetandegöra sådant som ligger bortom det skrivna språkets domäner. Konstnärerna har i dag en central kompetens som behövs i ett samhälle som alltmer beskrivs om ett upplevelse- och kunskapssamhälle.

Bilder används i ett stort antal sammanhang för att påverka, skapa upplevelse av trygghet, behag och social tillhörighet. Ofta används bilder också manipulativt för att få oss att handla i förutbestämda riktningar. Konsten befinner sig i ett starkt spänningsfält. Det finns stora potentiella ekonomiska möjligheter samtidigt som konsten måste värnas utifrån demokratiska intressen med allas rätt att kritiskt granska de bilder de möter.

För att kunna garantera en hållbar utveckling inom konstområdet krävs en näringspolitik som syftar till att utveckla näringslivet och konstnärernas marknad med konkurrenskraftiga villkor och stöd till forskning och utveckling. Detta skall balanseras med kulturpolitiska åtgärder som syftar till att nyttiggöra konstens resurser för samhället i stort och värna grundläggande demokratiska värden. En framsynt konstnärspolitik kräver både närings-, arbetslivs- och kulturpolitiska åtgärder som syftar till kulturell mångfald, konstnärlig kvalitet, delaktighet, jämställdhet och integration.

Fel! Okänt namn på

Konstens resurser är ofta mycket småskaliga och svårtillgängliga. Genom att tydligare arbeta utifrån närings- och arbetslivspolitiska förutsättningar kan stora resurser frigöras.

Förutsättningarna för bildkonsten har allvarligt försämrats. Kommunala och regionala resurser har skurits ned och andelen brödjobb har minskat. Därtill finns det sedan tidigare låga ersättningsnivåer vid utställningar på konsthallar och museer, komplicerad moms­lagstiftning och avsaknad av avskrivningsrätt för företag då de köper konst. Eftersom konstnärerna ofta hamnar i en skarv mellan att vara löntagare och företagare blir det också problem med trygghetssystemen.

Med en ökad kunskap om konsten och kulturens värde skulle konsten kunna komma till större nytta i arbetslivet och näringslivet. Konsten behövs för att utveckla nya produkter, i kreativa processer, för att motverka den ökande ohälsan eller skapa bättre sammanhållning och trivsammare lokaler.

Sedan början av nittiotalet har konstområdet genomgått en omfattande strukturomvandling. Konsten är i dag alltmer upplevelse­baserad. Nya konstnärliga uttryck har väckt ett stort intresse och fått en framträdande roll på konsthallar och museer nationellt och internationellt. I dag är svenska konstnärer mycket konkurrenskraftiga även i ett internationellt perspektiv. Men även mycket etablerade konstnärer är beroende av extern finansiering. Internationellt sker detta huvudsakligen genom fonder, starka kulturinstitutioner/gallerier eller resurser vid universitet.

Konstmarknaden befinner sig i en brytpunkt. För att kulturpolitiska åtgärder skall få önskade effekter behövs förutom kulturpolitiken både en näringspolitik och en arbetsmarknadspolitik i samverkan som inser konstens mer­värde.

Stockholm den 27 september 2005

Eva Arvidsson (s)

Maria Hassan (s)

Marianne Carlström (s)

Inger Nordlander (s)